

Ս. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՄԵՆ

Ա.

Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԱՊԱՐՀԻՆՈՒՄԸ

Ամեն Ս. Պատրիարք Նոր պատմամումն ընթացիք՝ Սիրիկ Ապրիլ թիվն մէջ իւ ՇՆԱՐԺԱԿԱԼԱՆԻՔ բայթէլէ ետք, ընդհատեցա պահ մը, եւ թիշխներու խոհերդով և. Ամենապատուրքին փոխադրուեցա Խաղակի Խռամական Հիւանդանոց, Ապրիլ 13 թւ. եւեկոյին. իսկ 21 եւ. (Երասարքի Աւագ Նե.ն) առանց յաջող վիրահանութեան մը նետաձենվ հանգստացա Սրբազն հիւանդը՝ Յանվան 9-էն իւ վե զինն ամսաւոր օազնութեէ: Վեշին սպահաւուր բուրդովն զանացացի ընթաց մը ունի, ամսկու ու Ս. Պատրիարք Իմ առանձն պիտի կրնայ կատակեալու ապահնան, վերապահան իւ սիրական աշխատութեանց, և ՄԱՊՇ առաջին առքի բախտը պիտի ունենայ նուտարակին Օրբանոյ Գրիգոր Ասկեղինի բարգմանուրեամբ նուազին հանի մը զրայիներ, զոր և. Բ. Մերագնուրինը, հանելով Ս. Յակոբայ Մատենադարանին, պատրաստած էւ իւ լոյս ընծայելու իւ հիւանդուրենին բառայ:

ՄԻՐԱՐԱԾ այս նուազին զույժները, ըստուն կուրինն ևն Հ. Ա. Բարդարանի հուտարակած ընթե օրինակին, Ասուածառունի 1860ի սպազրութեան մէջ:

Բ.

Ա.Ա. ՈՒԽՏԱԽՈՐՆԵՐԸ

Զատիկը ոչնչու համար այս տարի բաւական ուխտունն էկած էին Երասարք, առ հասարակ Սիրիակն եւ Եղիպատճն, Եռային, Հարքային, Աթենային, եւ Երկու թաշակի ալ և. Պատն. բուռ իրեւ 450 նոցի:

Առան Երկիրազուրեամբ կատակեցին իւնեց ուխտը Սույր Տեղեաց մէջ, իւնեց փարիկները մկրտել ունին, եւ բաւական բուռ ալ մանչ տրանեցան Գիխուղըն եւ մագերենին կըսուցաւ:

Զատիկական բուռ նախդիսուրիններ եւ առաջուրիններ վենութեամբ կատարեցան թէ՝ Ս. Յանուրեան աշխատանատառն եւ թէ՝ Ս. Յանուրեան Տանարին մէջ. միամբ Զատիկի Հազարային, Ապրիլ 23, Ս. Գերեզմանին ուղարկ կատարած Թափորին նախդիկը խանգառուեցաւ, հիւարար խաղան գնաւուղ Ասուց պատրիարքի առաջարկաւու:

Այդ մասին Պատրիարքական Դիւմէն նետեւն նրանք իւ տեղեկութիւններ նաղողուած էն ՄԱՊՆին:

Գ.

Սկիզբն ի վեր Դիւմին, Ասուցներ եւ Հայէցներ Սույր Տեղեաց մէջ Հայոց հետաւունին (Խամախ) եղած են, եւ ասիկ նույսազութուած սույսութիւն մը եղած է Երասարքէմի Հայ Պատրիարքներուն տռածած կայսերական մէրժմաններուն Այսպէս Ասուցներ, իրեւ Խամախ, թէ՝ Ս. Յանուրեան, եւ թէ՝ Ս. Ասուածաննի եկեղեցիններն մէջ Պատրագ կը մասուցանն Հայոց կողմէ իւնեց ուղարկութեան, Պատրիարքանախի կազմէն հանկ վեայ, նոյնպէս Հայոց եեւ (այսինքն Մաղկազարդի,

Զատիկի ձեազարցի եւ Զատիկի ստուան) մէջ բարիօներուն: Հայոց կը նետեին նախ Դիւմինեւ ու անց ետեկն ալ Առորինեւ, արգինն, Հայոց, Յունաց և Լատիմաց պէտ առանձինն բարօր չեն կենար կազմե:

Դաշնաւ Դիւմինեւ եւ Ասուինեւ Հայոց բարիօնին կը նետեին սակաւարին Եկեղեցականներով եւ Եղեցյոններով, եւ ոչ թէ բազմարի անձեռով, այսպէս ու արգի պիտի շրլան բարիօնին պատաստն Գերեզմանին ուղարկ, եւ պիտի շատիաննեն Հայոց անցքը Ս. Գերեզմանին իւնեց Տեղարան երալու առեն:

Այս է սրարու բուօն:

Տարիէ մը իւն Երասարքէ գտնուղ Ասուց պատրիարք կը միշտ սրարու բուօն Ապարակին հայրածակ ընթաց մը ցոյց առ՝ դրէկնով Ասուի կղեականին թիւնը, եւ իւ հուրի հանգամանուր մոռնալով, նոյն իսկ Երասարքի Ասուի սախիկոսուին վաշոյ թիւնն ալ պատահ է իւ ձեւնք, առու պատրիարքութեան մը հովեր այս դիտաւութեան եւ զանգաներու տեղի ուղարկած է ուղիւ յարանունուրեան ոով ալ:

Եւ ուզելով իւ այս յաւակնութիւններուն վայլ մը տայ, ձեազարցին իւ բարիօն օստաւացացած է՝ սոսիկ նազգինով առուի մողովուրեղի բոյու սինմունեան եւ այսպիսի ծաւալ մը ուուած է անու ու Գերեզմանին ուղարկ կազմուած մարգկային օպակը շարժե դաշտե զարգնե անձան կուած է:

Ս. Գերեզմանին ուղարկութիւններուն վայլ մը տայ, ձեազարցին իւ բարիօն սախատին նախ Հայ Ս. Գերեզմանին դուռ կանք կ'առնեն, կանօնուած առաջորդիւններու եւ պատամաններու կը կատար եւ առարտէ ետք կը զառնուն Գերեզմանին ետեկն եւ իւնեց եեւ կամարին միջինն սակէն անցնելով կ'երան Տեղարան եւ կը վերանայ Հայկական բարիօն:

Ասուցներ կ'ապահն ու Հայէկն ետք Դիւմինեւ արքէն նոյն առաջորդիւններ եւ պատամաններ, եւ իւն իւնեն Ասուցներ ընն նոյնը, առանց արգել եւ խափան ՌԱՊԱ Հայոց անցքին:

Այս անցան սակայ Ասուց պատրիարք, իւ դիւմակ սուլաւացացած ապօքէն ու անկան բարիօն արգու մը կը կեցնէ եւ իւսուած այսպիսի տեղ մը դրէն կուտայ ու կը խափան Հայոց անցքի:

Զատիկութեամբ կը նասկցնեն իւն ու նամքան ուղեւ չէ զարու, կարեւուրիւն չի սար, ասաւ վայ Հայոց Լուսաւառապէն ու Թագվանիր կը բոլոնն Ասիկանապէնն ու կը նակէ կարգապատուան վրայ. Ասիկանապէնն ալ փափկուրեամբ կ'եկին կ'եկին կ'ապարատ պատրիարքին ու իւ բարու եւ խափ իւն մը եւ նամէ այս բարու, ան ալ կը մերժաւ բուռն, ինչ ու տեղի կուտայ իւսուածունի մը մողովուրեղն մէջ, եւ կ'ալսի կուր մը, ոսիկանարինը կը միշտամէ, նաւրան կը բարու, եւ այս իւսուածունի նետեւն ո՞չ միտի բարիօն կը խափառի, այս նաև Հայ եկեղեցաններն նոյն մը նոյն կը վերալուսուին:

Ասուց պատրիարքին դէմ, իրեւ պատասխանաւու այս գայրակուրեան, Պատրիարքանախի կազմէն հանկ եղած բոլոննուրիւր մասուցած է Երասարքէմի Վասիլ:

